

До 850-ліття Гощі

Над селищем неба прозора блакить

Розлита над Гощею неба
прозора блакить,
Заплутався промінь у
парку, в старих верхівіттях.
Легенди й биліни
зрослися в історії віть,
Лишивши позаду
обвітрені часом століття.

Згубилися дати під пилом
минулих років,
Синхронно приходять нові і нові покоління,
Змололись години на жорнах часу вітряків,
Зміцніло з роками, урісши у землю, коріння.

Миналось, мінялось, вмирало, зникало, жило,
Обтерлося часом усе, що було первозданне,
Та досі лишилась гостинність й душевне тепло,
Яким до сьогодні гордяться по праву гощани.

Тут посмішка кожна, як згусток людського тепла,
У дзвонах недільних звучить надзвичайна величність,
Об небо обперлися храму святі купола,
Чи просто, можливо, вони задивляються в вічність...

Розлита над Гощею неба прозора блакить,
Заплутався промінь у парку, в старих верхівіттях.
Легенди й биліни зрослися в історії віть,
Лишивши позаду обвітрені часом століття.

Валентина ВЕЛИЧКО.
с. Вільгір.